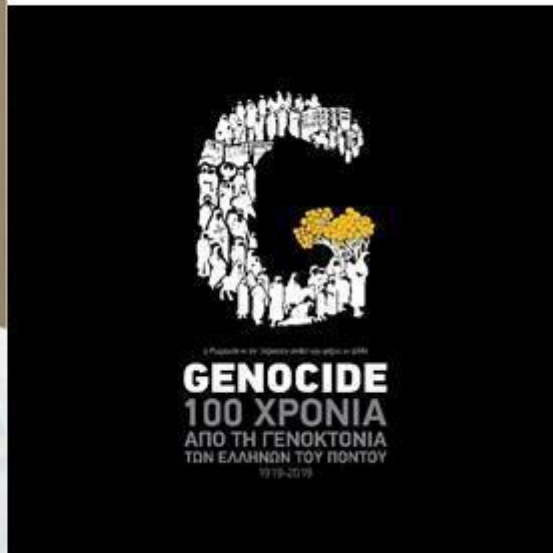

Дорогие друзья,

Прилагается статья ведущего греческого историка **Феофаниса Малкидиса**, специалиста и борца за признание Геноцида греков Востока, «Пятилетняя оценка Преспского "Соглашения" или как следует аннулировать нарушенный договор». (статья на греческом и в переводе -google translation- на русском языках).

Θεοφάνης Μαλκίδης, Διδάκτωρ Παντείου Πανεπιστημίου.

Η πενταετής αποτίμηση της «Συμφωνίας» των Πρεσπών ή πως μία συνθήκη που έχει παραβιαστεί πρέπει να ακυρωθεί

Με τη συμπλήρωση πέντε ετών από την κύρωση της λεόντειας, δηλαδή από τη ψήφιση της εναντίον των εθνικών μας συμφερόντων, «Συμφωνίας» των Πρεσπών, με την οποία παραδόθηκε η Μακεδονία και ως brand name (για να γίνω κατανοητός από όλους....) , θα πρέπει αφενός να γίνει μία αποτίμηση και αφετέρου να τονιστεί ότι μία οποιαδήποτε (αποτυχημένη) «Συμφωνία», πόσο μάλλον η συγκεκριμένη, ακυρώνεται.

Ξεκινώντας από τα «επιχειρήματα» για τη «Συμφωνία», που αποτέλεσαν δείγμα της αντιμετώπισης του λαού από την τότε πλειοψηφία, γίνεται κατανοητό πόσο φτώχη υπήρξε η πολιτική και πόσο πλούσια η προπαγάνδα. Για παράδειγμα το «επιχείρημα πως ήταν προς το «συμφέρον» της Ελλάδας η «Συμφωνία» με τους παραχαράκτες, ή το πως 140 χώρες αναγνωρίζουν ήδη τα Σκόπια ως «Μακεδονία» άρα πρέπει και εμείς να κάνουμε το ίδιο αφού έτσι θα συνεχίσουν να την ονομάζουν, ή το γεγονός ότι η προσωρινή ονομασία πΓΔΜ περιλαμβάνει ήδη τον όρο Μακεδονία, άρα τους έχουμε αναγνωρίσει ήδη, ή ότι έχει αναγνωριστεί η λεγόμενη «Μακεδονική» γλώσσα από τη δεκαετία του 1970, φανερώνει την ποιότητα της πολιτικής . Μετά η προπαγάνδα κινήθηκε ακόμη πιο συγκεκριμένα και πιο στοχευμένα και προέκυψαν οι χαρακτηρισμοί για όσους αντιδρούσαν, όταν ανώτατοι θεσμικοί αποκαλούσαν τον ελληνικό λαό με επίθετα πεζοδρομίου και υβριστικούς όρους, όπως φασίστες, εθνικιστές, περιθωριακούς, παρακρατικούς, ετερόκλητο όχλο, αμόρφωτα εθνίκια !!!!!

Την υπογραφή της «Συμφωνίας» μαζί με το σχετικό show στην Πρέσπα τον Ιούνιο του 2018, ακολούθησε η κύρωση τον Ιανουάριο του 2019, με 153 βουλευτές από τέσσερα διαφορετικά κόμματα, ανεξάρτητους, διαγραμμένους κλπ, χωρίς βεβαίως να τηρηθεί η σχετική διαδικασία για διεθνείς «συμφωνίες» όπου απαιτείται πλειοψηφία 181..... Ψιλά γράμματα θα πει κάποιος, Σύνταγμα, κανονισμός της Βουλής και νόμοι θα αντιτείνει ο άλλος. Ο καθείς με τα επιχειρήματά του!

Και έτσι εγένετο «Βόρεια Μακεδονία, με εθνότητα και γλώσσα μακεδονική» και μετά από πέντε χρόνια και αφού εκκρεμεί από την Βουλή των Ελλήνων η κύρωση τριών μνημονίων με τα Σκόπια (γιατί άραγε;) έρχεται η αποτίμηση να ολοκληρωθεί με τις 400 (!!!!) παραβιάσεις της «Συμφωνίας» από τη γειτονική χώρα. Παραβιάσεις από μείζονα μέχρι ελάσσονα, από μεγάλα έως μικρά ζητήματα,

παραβιάσεις παντού και σε όλα, γενικώς και ειδικώς. (Η σχετική λίστα είναι διαθέσιμη για όσους επιθυμούν να βάλουν «τον δάκτυλον εις τον τύπον των ήλων»).

Είναι παραδοχή για τους αντικειμενικούς και έντιμους, αναλυτές και ειδικούς, ότι η Ελλάδα ανάλωσε τα διπλωματικά της όπλα για να εξασφαλίσει μία (σύνθετη) ονομασία, προκειμένου να διακρίνεται η ελληνική Μακεδονία από το γειτονικό κράτος και να καταστεί σαφές ότι το τελευταίο δεν εκπροσωπεί το ιστορικό και γεωγραφικό μέγεθος της Μακεδονίας ως συνόλου. Πραγματικά αδιανόητο να αποδέχεσαι τους όρους του παραχαράκτη, λαμβάνοντας την παραχάραξη ως λογικό και φυσικό.

Σε αντάλλαγμα, η Ελλάδα αποδέχθηκε την παραχώρηση του ονόματός της Μακεδονίας και έτσι η «Συμφωνία» καθίσταται ετεροβαρής, λεόντειος και δυσμενής για την ελληνική πλευρά με την αναγνώριση «μακεδονικής» ιθαγένειας και γλώσσας. Επιπλέον, η εθνική ιδεολογία των γειτόνων, δηλαδή ο «Μακεδονισμός» στηρίζεται και ενισχύεται μέσω της αναγνώρισης αυτής, γεγονός το οποίο εγκυμονεί σοβαρά προβλήματα για την Ελλάδα. Αυτό το είδαμε και με την πρόσφατη υπόθεση του «Κέντρου Μακεδονικής Γλώσσας» στη Φλώρινα.

Η «Συμφωνία» προώθησε και συνεχίζει να το πράττει ερήμην του ελληνικού λαού, την απώλεια της αποκλειστικής όπως έχουμε το δικαίωμα χρήσης και της διαχείρισης του Ελληνικού, ιστορικού, γεωγραφικού, πολιτικού, διπλωματικού, οικονομικού και γεωπολιτικού όρου Μακεδονία.

Και βεβαίως είναι περιττό να επαναλάβουμε την προπαγάνδα ότι η «Συμφωνία» ήταν και παραμένει μονόδρομος, ότι σε περίπτωση μονομερούς ελληνικής δράσης η γειτονική χώρα θα ονομάζεται σκέτο «Μακεδονία», τη στιγμή που στην πράξη η «Συμφωνία» η οποία προωθήθηκε χωρίς δημοψήφισμα όπως έγινε στα Σκόπια και κυρώθηκε ερήμην μας, έχει καταργηθεί ουσιαστικά και τυπικά από τα Σκόπια με τις εκατοντάδες παραβιάσεις. Παραβιάσεις οι οποίες επαναλαμβάνουμε και θα επαναλαμβάνουμε συνεχώς, συνιστούν σύμφωνα με το διεθνές, διπλωματικό και προξενικό δίκαιο, αλλά και ακόμη και με την πρόνοια της «Συμφωνίας», ικανή αιτία ακύρωσης (άρθρο 19 της «Συμφωνίας» και άρθρο 60 της Σύμβασης της Βιέννης, για τις διπλωματικές

σχέσεις, όπου αναφέρεται ότι υπάρχει η δυνατότητα λήξεως ή αναστολής εφαρμογής μιας συνθήκης σε περίπτωση ουσιώδους παραβιάσεως των όρων της.....)

Και ένα αναγκαίο υστερόγραφο ή έσχατο σημαντικό αλλά όχι τελευταίο: όλοι οι εχέφρονες, νοήμονες και σοβαροί θεσμικοί υποστηρίζουν και καλώς υποστηρίζουν, ότι το τουρκολιβυκό μνημόνιο είναι παράνομο και πρέπει να ακυρωθεί, παρότι έχει εγγραφεί στο πρωτόκολλο του ΟΗΕ. Όπως λέγεται και καλώς λέγεται η εν λόγω «Συμφωνία» είναι παράνομη και άκυρη, συνήφθη με παράτυπο τρόπο και δεν κυρώθηκε, ως όφειλε, από τη λιβυκή Βουλή των Αντιπροσώπων, όπως φάνηκε και από την επιστολή του Προέδρου της τελευταίας προς τον ΓΓ του ΟΗΕ, ενώ η «Συμφωνία» αυτή συνήφθη κατά παράβαση της Σύμβασης για το Διεθνές Δίκαιο της Θάλασσας. Για τη «Συμφωνία» που κυρώθηκε με τον τρόπο που κυρώθηκε και έχει (παρα)βιαστεί από τα Σκόπια, άρα υπάρχει σοβαρότατος λόγος δράσης για να καταστεί άκυρη, δεν υπάρχει ζήτημα παρανομίας και ακύρωσης;

Феофанис Малкидис. Доктор Университета Пантейон

Феофанис Малкидис

Пятилетняя оценка Преспского "Соглашения" или как следует аннулировать нарушенный договор

По прошествии пяти лет с момента ратификации леонинского, т.е. противоречащего нашим национальным интересам, Преспского "Соглашения", передавшего Македонию в качестве торговой марки (для понимания всеми....), необходимо, с одной стороны, дать оценку, а с другой - подчеркнуть, что любое (неудачное) "Соглашение", а тем более это, должно быть аннулировано.

Начиная с "аргументов" в пользу "Соглашения", которые были примером отношения к народу со стороны большинства в то время, становится ясно, насколько бедна была политика и насколько богата пропаганда. Например, "аргумент о том, что в "интересах" Греции заключить "Соглашение" с фальшивомонетчиками, или что 140 стран уже признают Скопье "Македонией", поэтому мы должны сделать то же самое, поскольку они будут продолжать называть его так, или тот факт, что предварительное название БЮРМ уже включает термин Македония, поэтому мы уже признали их, или что так называемый "македонский" язык был признан с 1970-х годов, показывает качество политики. Затем пропаганда стала еще более конкретной и адресной, появились ярлыки для тех, кто выступал против нее, когда высокопоставленные чиновники институтов называли греческий народ педантичными прилагательными и оскорбительными терминами, такими как фашисты, националисты, бахрома, полувоенные, разрозненная толпа, необразованные язычники !!!!!.

Подписание "Соглашения" вместе с соответствующим шоу в Преспе в июне 2018 года, а затем ратификация в январе 2019 года 153 депутатами парламента от четырех различных партий, независимых, удаленных и т.д., без соблюдения, конечно, соответствующей процедуры для международных "соглашений", где требуется большинство в 181..... Один скажет - мелкий шрифт, другой возразит - Конституция, парламентские правила и законы. Каждый со своими аргументами!

И вот она стала "Северной Македонией с македонским гражданством и языком", а спустя пять лет и после того, как ратификация трех меморандумов со Скопье находится на

рассмотрении в греческом парламенте (интересно, почему?), оценка завершается 400 (!!!!) нарушениями "Соглашения" со стороны соседней страны. Нарушения от крупных до мелких, от крупных до мелких, нарушения везде и во всем, в целом и в частности. (Соответствующий список доступен для тех, кто хочет "приложить палец к кнопке").

Для объективных и честных людей, аналитиков и экспертов, это признание того, что Греция использовала свое дипломатическое оружие, чтобы получить (составное) название, чтобы отличить греческую Македонию от соседнего государства и дать понять, что последнее не представляет собой исторический и географический размер Македонии в целом. Поистине немыслимо принять условия фальсификатора, воспринимая фальсификацию как логичную и естественную.

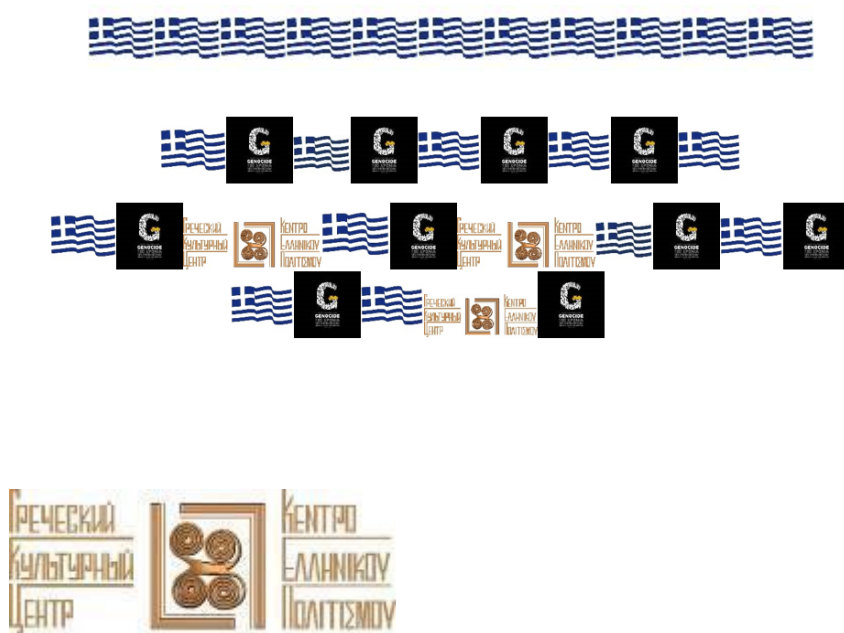
Взамен Греция согласилась на уступку названия Македония, и таким образом "Соглашение" становится гетеродоксальным, леонистским и невыгодным для греческой стороны с признанием "македонского" гражданства и языка. Более того, национальная идеология соседей, т.е. "македонизм", поддерживается и укрепляется благодаря этому признанию, что создает серьезные проблемы для Греции. Мы убедились в этом на примере недавнего случая с "Центром македонского языка" во Флорине.

"Соглашение" способствовало и продолжает способствовать, в отсутствие греческого народа, потере исключительного права на использование и управление греческим, историческим, географическим, политическим, дипломатическим, экономическим и геополитическим термином "Македония".

И, конечно, нет необходимости повторять пропаганду о том, что "Соглашение" было и остается улицей с односторонним движением, что в случае односторонних действий Греции соседняя страна будет называться "Македонией", тогда как на практике "Соглашение", которое было продвинуто без референдума, как это было в Скопье, и было ратифицировано в наше отсутствие, было практически и формально отменено Скопье с сотнями нарушений. Нарушения, которые, как мы повторяем и будем повторять, являются, согласно

международному, дипломатическому и консульскому праву, и даже положению "Соглашения", достаточным основанием для аннулирования (статья 19 "Соглашения" и статья 60 Венской конвенции о дипломатических сношениях, которая гласит, что существует возможность прекращения или приостановления применения договора в случае существенного нарушения его условий.....).

И необходимый постскрипtum или последнее, важное, но не менее важное: все хорошо информированные, умные и серьезные институционалисты утверждают, и справедливо, что Турколибский меморандум незаконен и должен быть аннулирован, несмотря на то, что он был зарегистрирован в протоколе ООН. Говорят и справедливо говорят, что это "Соглашение" незаконно и недействительно, было заключено в незаконном порядке и не было ратифицировано палатой представителей Ливии, о чем свидетельствует письмо президента последней Генеральному секретарю ООН, в то время как это "Соглашение" было заключено в нарушение Конвенции по международному морскому праву. Что касается "Соглашения", которое было ратифицировано таким образом, как оно было ратифицировано, и было (неправильно) нарушено Скопье, так что есть веские основания для действий по признанию его недействительным, то разве не может быть и речи о незаконности и аннулировании?

Αγαπητοί φίλοι,

Παρατίθεται άρθρο του διακεκριμένου Έλληνα ιστορικού **Θεοφάνη Μαλκίδη**, γνωστού μαχητή για το ζήτημα της αναγνώρισης της Γενοκτονίας των Ελλήνων της Ανατολής, **«Η πενταετής αποτίμηση της «Συμφωνίας» των Πρεσπών ή πως μία συνθήκη που έχει παραβιαστεί πρέπει να ακυρωθεί»**.

Θεοφάνης Μαλκίδης, Διδάκτωρ Παντείου Πανεπιστημίου.

Η πενταετής αποτίμηση της «Συμφωνίας» των Πρεσπών ή πως μία συνθήκη που έχει παραβιαστεί πρέπει να ακυρωθεί

Με τη συμπλήρωση πέντε ετών από την κύρωση της λεόντειας, δηλαδή από τη ψήφιση της εναντίον των εθνικών μας συμφερόντων, «Συμφωνίας» των Πρεσπών, **με την οποία παραδόθηκε η Μακεδονία και ως brand name (για να γίνει κατανοητός από όλους....)**, θα πρέπει αφενός να γίνει μία αποτίμηση και αφετέρου να τονιστεί ότι μία

οποιαδήποτε (αποτυχημένη) «Συμφωνία», πόσο μάλλον η συγκεκριμένη, ακυρώνεται.

Ξεκινώντας από τα «επιχειρήματα» για τη «Συμφωνία», που αποτέλεσαν δείγμα της αντιμετώπισης του λαού από την τότε πλειοψηφία, γίνεται κατανοητό πόσο φτωχή υπήρξε η πολιτική και πόσο πλούσια η προπαγάνδα. Για παράδειγμα το «επιχείρημα πως ήταν προς το «συμφέρον» της Ελλάδας η «Συμφωνία» με τους παραχαράκτες, ή το πως 140 χώρες αναγνωρίζουν ήδη τα Σκόπια ως «Μακεδονία» άρα πρέπει και εμείς να κάνουμε το ίδιο αφού έτσι θα συνεχίσουν να την ονομάζουν, ή το γεγονός ότι η προσωρινή ονομασία πΓΔΜ περιλαμβάνει ήδη τον όρο Μακεδονία, άρα τους έχουμε αναγνωρίσει ήδη, ή ότι έχει αναγνωριστεί η λεγόμενη «Μακεδονική» γλώσσα από τη δεκαετία του 1970, φανερώνει την ποιότητα της πολιτικής . Μετά η προπαγάνδα κινήθηκε ακόμη πιο συγκεκριμένα και πιο στοχευμένα και προέκυψαν οι χαρακτηρισμοί για όσους αντιδρούσαν, όταν ανώτατοι θεσμικοί αποκαλούσαν τον ελληνικό λαό με επίθετα πεζοδρομίου και υβριστικούς όρους, όπως φασίστες, εθνικιστές, περιθωριακούς, παρακρατικούς, ετερόκλητο όχλο, αμόρφωτα εθνίκια !!!!!

Την υπογραφή της «Συμφωνίας» μαζί με το σχετικό show στην Πρέσπα τον Ιούνιο του 2018, ακολούθησε η κύρωση τον Ιανουάριο του 2019, με 153 βουλευτές από τέσσερα διαφορετικά κόμματα, ανεξάρτητους, διαγραμμένους κλπ, χωρίς βεβαίως να τηρηθεί η σχετική διαδικασία για διεθνείς «συμφωνίες» όπου απαιτείται πλειοψηφία 181..... Ψιλά γράμματα θα πει κάποιος, Σύνταγμα, κανονισμός της Βουλής και νόμοι θα αντισταθούν ο άλλος. Ο καθείς με τα επιχειρήματά του!

Και έτσι εγένετο «Βόρεια Μακεδονία, με εθνότητα και γλώσσα μακεδονική» και μετά από πέντε χρόνια και αφού εκκρεμεί από την Βουλή των Ελλήνων η κύρωση τριών μνημονίων με τα Σκόπια (γιατί άραγε;) έρχεται η αποτίμηση να ολοκληρωθεί με τις 400 (!!!!) παραβιάσεις της «Συμφωνίας» από τη γειτονική χώρα. Παραβιάσεις από μείζονα μέχρι ελάσσονα, από μεγάλα έως μικρά ζητήματα, παραβιάσεις παντού και σε όλα, γενικώς και ειδικώς. (Η σχετική λίστα είναι διαθέσιμη για όσους επιθυμούν να βάλουν «τον δάκτυλον εις τον τύπον των ήλων»).

Είναι παραδοχή για τους αντικειμενικούς και έντιμους, αναλυτές και ειδικούς, ότι η Ελλάδα ανάλωσε τα διπλωματικά της όπλα για να εξασφαλίσει μία (σύνθετη) ονομασία, προκειμένου να διακρίνεται η ελληνική Μακεδονία από το γειτονικό κράτος και να καταστεί σαφές ότι το τελευταίο δεν εκπροσωπεί το ιστορικό και γεωγραφικό μέγεθος της Μακεδονίας ως συνόλου. **Πραγματικά αδιανόητο να αποδέχεται τους όρους του παραχαράκτη, λαμβάνοντας την παραχάραξη ως λογικό και φυσικό.**

Σε αντάλλαγμα, η Ελλάδα αποδέχθηκε την παραχώρηση του ονόματός της Μακεδονίας και έτσι η «Συμφωνία» καθίσταται ετεροβαρής, λεόντειος και δυσμενής για την ελληνική πλευρά με την αναγνώριση «μακεδονικής» ιθαγένειας και γλώσσας. Επιπλέον, η εθνική ιδεολογία των γειτόνων, δηλαδή ο «Μακεδονισμός» στηρίζεται και ενισχύεται μέσω της αναγνώρισης αυτής, γεγονός το οποίο εγκυμονεί σοβαρά προβλήματα για την Ελλάδα. **Αυτό το είδαμε και με την πρόσφατη υπόθεση του «Κέντρου Μακεδονικής Γλώσσας» στη Φλώρινα.**

Η «Συμφωνία» προώθησε και συνεχίζει να το πράττει ερήμην του ελληνικού λαού, την απώλεια της αποκλειστικής όπως έχουμε το δικαίωμα χρήσης και της διαχείρισης του Ελληνικού, ιστορικού, γεωγραφικού, πολιτικού, διπλωματικού, οικονομικού και γεωπολιτικού όρου Μακεδονία.

Και βεβαίως είναι περιττό να επαναλάβουμε την προπαγάνδα ότι η «Συμφωνία» ήταν και παραμένει μονόδρομος, ότι σε περίπτωση μονομερούς ελληνικής δράσης η γειτονική χώρα θα ονομάζεται σκέτο «Μακεδονία», τη στιγμή που στην πράξη η «Συμφωνία» η οποία προωθήθηκε χωρίς δημοψήφισμα όπως έγινε στα Σκόπια και κυρώθηκε ερήμην μας, έχει καταργηθεί ουσιαστικά και τυπικά από τα Σκόπια με τις εκατοντάδες παραβιάσεις. Παραβιάσεις οι οποίες επαναλαμβάνουμε και θα επαναλαμβάνουμε συνεχώς, συνιστούν σύμφωνα με το διεθνές, διπλωματικό και προξενικό δίκαιο, αλλά και ακόμη και με την πρόνοια της «Συμφωνίας», ικανή αιτία ακύρωσης (**άρθρο 19 της «Συμφωνίας» και άρθρο 60 της Σύμβασης της Βιέννης, για τις διπλωματικές σχέσεις, όπου αναφέρεται ότι υπάρχει η δυνατότητα λήξεως ή αναστολής εφαρμογής μιας συνθήκης σε περίπτωση ουσιώδους παραβιάσεως των όρων της.....)**

Και ένα αναγκαίο υστερόγραφο ή έσχατο σημαντικό αλλά όχι τελευταίο: όλοι οι εχέφρονες, νοήμονες και σοβαροί θεσμικοί υποστηρίζουν και καλώς υποστηρίζουν, ότι το τουρκολιβυκό μνημύνιο είναι παράνομο και πρέπει να ακυρωθεί, παρότι έχει εγγραφεί στο πρωτόκολλο του ΟΗΕ. Όπως λέγεται και καλώς λέγεται η εν λόγω «Συμφωνία» είναι παράνομη και άκυρη, συνήφθη με παράτυπο τρόπο και δεν κυρώθηκε, ως όφειλε, από τη λιβυκή Βουλή των Αντιπροσώπων, όπως φάνηκε και από την επιστολή του Προέδρου της τελευταίας προς τον ΓΓ του ΟΗΕ, ενώ η «Συμφωνία» αυτή συνήφθη κατά παράβαση της Σύμβασης για το Διεθνές Δίκαιο της Θάλασσας. Για τη «Συμφωνία» που κυρώθηκε με τον τρόπο που κυρώθηκε και έχει (παρα)βιαστεί από τα Σκόπια, άρα υπάρχει σοβαρότατος λόγος δράσης για να καταστεί άκυρη, δεν υπάρχει ζήτημα παρανομίας και ακύρωσης;

